

Апстракт од истражувачкиот документ „Еден живот многу краеви“.

Истражување и збирка на најдобри практики/сведоштва.

Корисни за развој на компетенции поврзани со завршувањето на образованието кај адолесцентите.

Преглед на документ

Овој документ е заеднички истражувачки напор чија цел е да се разбере како адолесцентите во Италија, Холандија и Северна Македонија се соочуваат со различни „краеви“ и како тие можат да бидат поддржани за време на овие предизвикувачки транзиции. Истражувањето беше спроведено од партнери од различни земји, вклучително и Пријатели на образованието (FoE) од Северна Македонија, Alma.thi од Италија и Stichting yEUth од Холандија. Документот вклучува вовед во концептот на „крајно образование“, детални студии на случај од секоја земја и сведоштва од млади и експерти.

Италија: Адолесценти и завршетоци

Вовед

Во Италија, адолесцентите се соочуваат со значителни предизвици како што се напуштање на училиштето, невработеност кај младите, социјална изолација и зголемени стапки на анксиозност и депресија. Концептот на „завршувања“ вклучува транзиции како преселба од едно во друго училиште, крај на врските и смрт на блиска личност. Италијанската култура ги вреднува семејните и социјалните односи, но недостигаат системи за поддршка за адресирање на завршетоците.

Видови завршетоци

1. **Крај на училиштето** : Транзициите помеѓу училишните нивоа често доведуваат до високи стапки на напуштање. Адолесцентите доживуваат неизвесност, страв, анксиозност и стрес.
2. **Крај на детството и адолесценцијата** : Транзицијата кон зрелоста е продолжена, а адолесцентите често живеат со своите родители подолго отколку во другите земји. Ова одложување делумно се должи на несоодветните политики за благосостојба.

3. **Крај на животот** : Образованието за смртта не е систематски интегрирано во училишниот систем. Истражувањата покажуваат дека решавањето на смртта може да ја намали анксиозноста и да го подобри егзистенцијалното разбирање.
4. **Крај на врската** : Раскинувањето на романтичните или пријателските врски може да доведе до значителна емоционална вознемиреност, што ќе влијае на психолошката благосостојба.

Италијански контекст

Адолесцентите во Италија наидуваат на поддршка првенствено во пријателствата, а не кај возрасните. Пандемијата ги влоши социјалните и психолошките тешкотии, нагласувајќи ја потребата од превентивни мерки и програми за интервенција.

Заклучоци

Образовните и социјалните проекти во Италија се фокусираат на развивање на животните вештини на адолесцентите за да им помогнат да се справат со промените и растот. Сепак, недостигаат структурирани интервенции кои се однесуваат на завршетоците. На наставниците и воспитувачите им е потребна поголема обука во оваа област за да обезбедат соодветна поддршка.

Холандија: Адолесценти и завршетоци

Вовед

Холандските адолесценти се соочуваат со различни предизвици поврзани со завршетоците, како што се транзициите помеѓу академските фази, академските неуспеси и семејната динамика. Прогресивниот образовен систем на Холандија обезбедува единствена позадина за истражување како младите се справуваат со овие транзиции.

Емоционални и практични механизми за справување кај адолесцентите

Холандските адолесценти често доживуваат стрес и анксиозност за време на транзициите. Поддршката од родителите игра улога, но има празнини во емоционалното водство што го дава

училиштето. Истражувањата покажуваат дека необработените транзиции може да доведат до зголемени стапки на анксиозност, депресија и ризично однесување.

Младински ранливости на завршетоци

Адолесцентите се особено ранливи на емоционалните и психолошките ефекти на неадресираните завршетоци. Културните ставови во Холандија поттикнуваат отворена комуникација, но може да се судрат со професионалните граници, оставајќи многу студенти да се чувствуваат неподдржано.

Најдобри практики за предавање на механизми за справување

Некои успешни модели вклучуваат програми за внимателност и социо-емоционално учење (SEL) во училиштата. Овие програми ја подобруваат емоционалната регулација и ја намалуваат анксиозноста. Сепак, постои потреба од посистематски пристап во наставата на механизмите за справување со завршетоците.

Улогата на младинските едукатори

Едукаторите играат значајна улога во помагањето на адолесцентите да се движат по завршувањето, но многумина немаат потребна обука и ресурси. Во програмите за обука на наставници често се испуштаат содржини поврзани со менталното здравје и животните транзиции.

Крос-културни перспективи

Мултикултурното општество на Холандија носи различни перспективи за завршетоците. Создавањето културно одговорни модули за обука за едукатори може да помогне да се решат овие разлики и да се поттикне инклузивна средина.

Северна Македонија: Адолесценти и завршетоци

Вовед

Северна Македонија се соочува со предизвици во прилагодувањето на своите образовни системи за да одговори на современите барања. Младите, дефинирани како поединци на возраст од 15-29 години, се соочуваат со невработеност, празнини во вештините и недоволно искористување на иновативните методи на настава.

Зајакнување преку неформално образование

Неформалното образование игра клучна улога во развојот на вештините, особено за маргинализираните групи. Програмите го нагласуваат искусственото учење и решавањето на проблемите во заедницата.

Предизвици и иницијативи во развојот на младинските вештини

Неусогласеноста помеѓу формалното образование и потребите на пазарот на трудот е неодложно прашање. Иницијативи како програмата UPSHIFT на УНИЦЕФ се фокусираат на интегрирање на социјалните иновации со менторство.

Младинска невработеност и празнини во вештини

Невработеноста кај младите останува висока, а многу млади се недоволно вработени. Напорите за модернизација на средното образование вклучуваат интегрирање на иницијативи за стручна обука и кариерна ориентација.

Решавање на предизвиците на руралните млади

Младите од руралните средини се соочуваат со сложени предизвици, вклучувајќи ја и социјалната исклученост и недостатокот на ресурси. Програмите насочени кон заедницата се фокусираат на земјоделските иновации и локалното раководство.

Заклучок

Потребен е холистички пристап кон зајакнувањето на младите, фокусирајќи се на проширување на неформалното образование, модернизирање на наставните програми, создавање насочени програми за маргинализираните групи и зајакнување на соработката меѓу засегнатите страни.

Сведоштва од млади и експерти

Компаративна анализа

Младите и експертите од Северна Македонија, Италија и Холандија споделуваат заеднички предизвици, системи за поддршка и механизми за справување. Значајните животни промени, губењето на саканите и внатрешните конфликти се вообичаени предизвици. Семејството, пријателите и наставниците се клучни системи за поддршка. Механизмите за справување вклучуваат разговор со саканите, креативно изразување и вклучување во физички активности. Перцепцијата на смртта варира, со општо прифаќање на смртта како природен дел од животот.

Резиме по земја

Северна Македонија

- **Предизвици** : значајни животни промени, губење на саканите, внатрешни конфликти.
- **Системи за поддршка** : Семејство, пријатели, наставници.
- **Механизми за справување** : Разговор со семејството, пишување, ангажирање во хоби.
- **Перцепција на смртта** : Страв и неизвесност, потреба од поголема поддршка.

Италија

- **Предизвици** : Лични промени, емоционални конфликти, крај на значајни врски.
- **Системи за поддршка** : Семејство, пријатели, наставници.
- **Механизми за справување** : EMDR, фотојазик , терапевтски разговори.
- **Перцепција на смртта** : Се гледа како природен дел од животот, дискусијата за тоа може да биде предизвик.

Холандија

- **Предизвици** : значајни животни промени, губење на саканите, внатрешни конфликти.
- **Системи за поддршка** : Семејство, пријатели, наставници.
- **Механизми за справување** : Јога, пишување, поминување време со саканите.
- **Перцепција на смртта** : Прифаќање на смртта како природен дел од животот, утеха во идејата за продолжување на енергијата.

Компаративно резиме

Заеднички предизвици

- Значајни животни промени.
- Губење на саканите.
- Внатрешни конфликти.
- Општествени очекувања.

Системи за поддршка

- Семејство.
- Пријатели.
- Наставници и професионалци.

Механизми за справување

- Разговор со семејството и пријателите.
- Креативно изразување.
- Физичка активност.

- Техники на внимание и релаксација.
- Професионална поддршка.

Перцепција на смртта

- Прифаќање како природен дел од животот.
- Емоционално влијание.
- Потреба за поддршка и разбирање.
- Влијание на културните и религиозните верувања.

Заклучок

Компаративната анализа на „Еден живот многу крај“ низ Северна Македонија, Италија и Холандија открива дека адолесцентите во овие земји се соочуваат со слични емоционални и психолошки предизвици кога се справуваат со значајни животни транзиции и завршетоци. Овие предизвици вклучуваат навигација со значајни животни промени, справување со загубата на саканите, управување со внатрешни конфликти и исполнување на општествените очекувања. И покрај културните и контекстуалните разлики, важноста на робусните системи за поддршка и ефективни механизми за справување е универзално препознаена.

Заеднички предизвици и системи за поддршка

Адолесцентите во сите три земји се борат со значајни животни промени како што се заминување од дома, менување училиште или започнување нови работни места. Овие транзиции често предизвикуваат чувство на ранливост и чувство на загуба. Загубата на најблиските, без разлика дали преку смрт или крај на значајни врски, е уште еден заеднички предизвик кој длабоко ги погодува младите луѓе, што доведува до длабока тага, празнина, а понекогаш дури и до чувство на вина или гнев. Внатрешните конфликти поврзани со личниот раст, идентитетот и општествените очекувања, исто така, играат значајна улога во обликувањето на емотивниот пејзаж на адолесценцијата.

Семејството, пријателите и наставниците се појавуваат како клучни системи за поддршка во сите три земји. Членовите на семејството, особено родителите и браќата и сестрите, обезбедуваат емоционална стабилност и континуитет во време на промени. Пријателите нудат чувство на припадност и разбирање, честопати како прва линија на поддршка за младите. Наставниците и другите професионалци играат витална улога во водење на адолесцентите низ образовни и

кариерни транзиции, обезбедувајќи безбеден простор за дискусија за лични прашања и нудење вредни совети и ресурси.

Механизми за справување и перцепција на смртта

Младите луѓе користат различни механизми за справување за да се справат со овие предизвици. Отворената комуникација со доверливи поединци, како што се семејството и пријателите, помага да се процесираат емоциите и да се стекне перспектива. Креативното изразување преку активности како пишување, цртање или создавање уметност обезбедува излез за сложени емоции, помагајќи им на младите да ги разберат своите искуства. Физичките активности, практиките на внимателност и техниките за релаксација исто така играат значајна улога во намалувањето на стресот и подобрувањето на менталната благосостојба. Во некои случаи, се бара стручна поддршка преку терапија или советување за да се решат потешки емоционални или психолошки проблеми.

Перцепцијата за смртта варира кај младите луѓе, но генерално вклучува прифаќање на смртта како природен дел од животот. Загубата на саканата личност е длабоко емотивна, честопати доведува до чувства на тага и тага. Младите се борат да ги изразат овие емоции и да најдат утеха. Културните и религиозните верувања значително влијаат на тоа како се перципира и се справува со смртта. Низ сите земји, постои консензус дека е потребна поголема поддршка и разбирање од општеството и училиштата за да им се помогне на младите да се движат низ овие тешки искуства.

Увиди специфични за земјата

Северна Македонија : Адолесцентите се соочуваат со значителни животни промени и внатрешни конфликти, често чувствувајќи длабоко чувство на тага и празнина. Семејството и пријателите се клучни извори на поддршка, а разговорите и советите од оние кои доживеале слични ситуации се вообичаени стратегии за справување. Активностите како разговор со семејството, пишување во дневник и ангажирање во хоби се споменуваат како начини за справување со значителни промени или загуби. Постои општ страв и неизвесност за смртта, со потреба од поголема поддршка и разбирање од општеството и училиштата.

Италија : Личните промени, емоционалните конфликти и крајот на значајните врски се заеднички предизвици. Младите често се чувствуваат изолирани и се борат со општествените очекувања. Семејството, пријателите и наставниците се сметаат за важни системи за поддршка, со активно слушање и отворен дијалог нагласени како клучни стратегии за поддршка. Се користат техники како EMDR, фотојазик и терапевтски разговори за да им се помогне на младите да се справат со значителни промени или загуби. Смртта се смета за природен дел од животот, но дискусијата за неа може да биде предизвик. Експертите предлагаат користење книги, филмови и креативни активности за да се олеснат дискусиите за смртта.

Холандија : Значајните животни промени, како што се преселувањето во странство или губењето на саканата личност, се заеднички предизвици. Емоционалните одговори вклучуваат ранливост, тага и чувство на загуба. Семејството и пријателите се важни извори на поддршка, а активностите како јога, пишување и поминување време со саканите се вообичаени стратегии за справување. Младите често бараат поддршка од семејството и пријателите, а некои наоѓаат утеха во креативното изразување и размислување. Се користат и техники како EMDR и фотојазик . Постои општо прифаќање на смртта како природен дел од животот, при што некои испитаници наоѓаат утеха во идејата за енергијата да продолжи во друга форма.

Препораки и идни насоки

Наодите од оваа компаративна анализа истакнуваат неколку клучни области за идно дејствување и истражување. Прво, има потреба од посеопфатни и структурирани системи за поддршка во училиштата и заедниците кои ќе им помогнат на адолесцентите да се движат низ значајните животни транзиции и да се справат со загубата. Ова вклучува интегрирање на емоционална и психолошка поддршка во образовната програма и обезбедување обука за наставниците и професионалците за подобро решавање на овие прашања.

Второ, важноста на културната чувствителност и инклузивност не може да се прецени. Со оглед на различното потекло на адолесцентите во овие земји, од суштинско значење е да се развијат културно одговорни модули и програми за обука кои ги препознаваат и се однесуваат на различните начини на кои младите ги доживуваат и се справуваат со завршетоците.

Трето, потребни се дополнителни истражувања за да се истражи долгорочното влијание на различните механизми за справување и системи за поддршка врз менталното здравје и благосостојбата на адолесцентите. Ова вклучува евалуација на ефективност на постоечките програми и идентификување на нови стратегии кои можат да се прилагодат на различни културни контексти.

Конечно, постои потреба од поголема соработка помеѓу училиштата, професионалците за ментално здравје и организациите во заедницата за да се создаде сеопфатна мрежа за поддршка на младите луѓе. Работејќи заедно, овие засегнати страни можат да ги обезбедат потребните ресурси и насоки за да им помогнат на адолесцентите да развијат еластичност и вештини за справување потребни за да се справат со животните предизвици.

Како заклучок, додека адолесцентите во Северна Македонија, Италија и Холандија се соочуваат со слични емоционални и психолошки предизвици, важноста на системите за поддршка, механизмите за справување и културната чувствителност е универзално препознаена. Со решавање на овие области, можеме подобро да ги опреиме младите луѓе да се движат низ значителни животни транзиции и да се справат со загубата, на крајот поттикнувајќи ја нивната благосостојба и личен раст.